

Đi Casino!

Tác Giả: Huy Pháng/Ngái Viát
Thứ Tư:, 25 Tháng 7 Năm 2012 08:02

“Đi casino”, “đi sòng bài”, “đi kéo máy” hay “đi đóng tiền đi n” thì nghĩa cũng giống nhau.

Mỗi tuần 7 ngày, mỗi tháng 30 ngày, trong khi hầu hết mọi người đi n chỉ làm, lo kiếm tiền thì trong một thành phố nhỏ trong quận Cam, hay một thành phố nào đó trên nước Mỹ, hàng nghìn người đã đi n sòng bài bằng phương tiện riêng hay dùng xe bus của sòng bài để đón đi “thả giã” bằng cách... kéo máy thả tiền, thú vui của hầu hết người già, hay người trẻ đi công rỗi ví dụ.

Đến ng lên Casino.

Ai đi... casino?

Hòa nhập với đoàn người đi kéo máy, một buổi sáng chúng tôi lên xe cùng với mọi người đi... sòng bài, không phải để thả tiền mà hy vọng kiếm tiền cho bản thân một bài phóng sự mini về chuyến đi của chúng tôi.

Người bên cạnh tôi là một bà con người Việt ở Hàn đã 84 tuổi, trông còn trắng trẻo và lanh lẹ khi tôi lên và xuống xe. Cô đón xe ở góc đường Magnolia và Garden Grove là khu có nhiều người Việt ở. Cô nói tiếng Anh khá giỏi và cho biết cô qua Mỹ từ 45 năm trước, hiện nay đang ở chung nhà với con trai, chồng cô đã qua đời từ 35 năm nay. Cô cho biết tuần nào cũng đi casino, có khi một tuần hai lần, từ nhà đi bằng xe của sòng bài đón chỉ mất 10 phút, chồng làm phiến ai. Hôm cô thắng thì cô đi chơi hay thua, cô cho biết, không đánh lên nhúng mũi đi, “đi đi ng” thua mỗi lần từ 1 đến 2 trăm.

Tôi tò mò hỏi bà con, ở chung nhà, con trai cô có đề nghị cho cô đi casino không, cô cho biết, “Tôi không cần một đồng rưỡi, bây giờ nó đề nghị hay không, tôi cũng không care!”

Đi Casino!

Tác Giả: Huy Pháng/Ngái Viát
Thứ Tư:, 25 Tháng 7 Năm 2012 08:02

Kéo máy, thú vui của nhiều người Việt.

Một đôi vợ chồng cao niên khác, ở thành phố Westminster, ông bà đều đã xấp xỉ 80, cho biết ít nhất nửa tháng hai lần ông bà lên xe đi sòng bài, mục đích là để giải trí, để không khí, trong khi con cháu xa tận miền Đông, quanh quẩn trong nhà cũng buồn. Về chuyện thua cược, ông chồng nói với tôi, “cũng chẳng sao, chơi cũng không mang theo cược!” “Trí tuệ” của ông là: “Người ta vô nursing home, vợ chồng tôi thì tuổi này, cược như thế này cũng là phúc lắm rồi, thoải mái cược ngày nào hay ngày đó!”

Vào sòng bài mỗi tuần ông bà còn đi xe lăn, chơi ngồi hay dùng walker, số ông bà còn mang bình dưỡng khí theo không phải là ít. Họ vui lòng gọi cho club casino số tiền già, tiền hưu hay tiền dành dụm của mình để mua chút cảm giác may mắn trong những ngày cuối cùng của cuộc đời.

Trong khi đang chờ xe bus đến, tôi làm quen với một vị trung niên đang chơi tôi. Ông vừa mới 65, nguyên là thi úy trong quân đội, sang Mỹ từ năm 1975, bây giờ còn đi làm bán thời gian. Rồi rồi, lần này ông đi casino với hai cô em gái, một cô tên Việt Nam mới sang chơi. Ông cho biết, ít nhất là một tuần một lần ông đi casino, “có ăn có thua, nhưng hưu hết là thua, chơi vui là vui mà anh! Tôi thích sòng bài này vì lâu lâu, nó cũng ‘xí’ cho mình chút thôi!”

Ông Andy, người hàng xóm ở Hàn của chúng tôi ngày thì cho biết, ông gặp nhiều người đi sòng bài gần như hàng tuần, chỉ vài ba ngày một lần. “Có lẽ họ buồn, không có việc gì làm, nhưng không biết tiền đâu mà họ đi casino mãi! Khách hàng ngày của tôi, người Việt Nam đông lắm!” Trên chuyến xe bus khi hành thành phố Westminster này, nửa dân người Việt, theo thống kê năm 2010, có 36,058 người Việt, chiếm 40.2% dân số người trên chuyến xe bus đi casino này người Việt chiếm đến 70% mà số phần nhiều là nam giới.

Đi Casino!

Tác Giả: Huy Pháng/Ngái Viát
Thứ Tư:, 25 Tháng 7 Năm 2012 08:02

